

protesteret imod den. Jeg tror navnlig ikke, at de gør det, hvis de bliver stillet overfor Spørgsmaalet: Hvis Skatten falder bort, hvorledes vil I saa anwise Vej til at skaffe de 20 Mill. Kr., som Skatten indbringer? Jeg har endnu ikke været saa heldig at træffe en Mand, der af og til gaar paa Restauration, som stillet overfor det Spørgsmaal vil fastholde, at Skatten absolut ikke maatte opretholdes. En medvirkende Grund til, at Loven sidste Aar blev tidsbegrænset, var, at man den Gang ikke kunde vide, om det var nødvendigt af finansielle Grunde at fastholde Skatten. Man kunde sige, at det var højst sandsynligt, at det vilde blive nødvendigt; men som Forholdene siden da har udviklet sig, kan man sige, at det ikke alene er højst sandsynligt, men at det er givet, praktisk talt, at det vil være nødvendigt at skaffe disse 20 Mill. Kr., her er Tale om, paa den ene eller den anden Maade i Løbet af en længere Aarrække. Stillet overfor dette maa jeg hævde, at saa er en af Hovedgrundene til at gøre Loven tidsbegrænset bortfaldet. Naar dertil kommer, at Loven i den Tid, den har virket, har vist, at det Publikum, der skal betale Skatten, ikke i synderlig Grad reagerer mod den, maa jeg mene, at hermed er en anden Hovedgrund til at gøre Loven tidsbegrænset bortfaldet; ikke desto mindre er det klart, at vi fra vor Side kunde ønske, at denne Skat som saa mangen anden Skat kunde undværes. Det er givet, at en Skat, der har virket saa kort som denne, i visse Kredse maa opfattes som en Skat af ekstraordinær Karakter, og det kan derfor være naturligt at indsætte en Revisionsbestemmelse. Det er altsaa det, det konservative Folkepartis Repræsentanter i det paagældende Udvalg har foreslaaet og nu med Tilslutning af Venstrepartiet og den højtærede Finansminister har stillet Ændringsforslag om. Man vil om denne Revisionsbestemmelse fra forskellig Side sige, at det er en Bestemmelse af forholdsvist ringe Værdi. Jeg kan ikke give denne Betragtning Ret. I Kraft af denne Revisionsbestemmelse skal der jo fremsættes Forslag om eventuelle Forandringer i Loven eller om Lovens eventuelle Fortsættelse, og tænker man sig nu den ganske vist uheldige Tanke, at man om to Aar havde et andet Flertal her i Tinget, end man har i Dag, vil det paagældende Flertal gennem sit Ministerium til den Tid faa Lejlighed til at vise, om det vil af med Skatten eller ikke, og i første Fald vil det samtidig faa Lejlighed til at vise, paa hvilken Maade det da vil skaffe Pengene, for det

givne er, at de Penge, Skatten giver, ska^l vi have. Jeg kan ikke skønne, at det fra konservativ Side skulde være noget særdeles tiltalende at være stillet overfor den Mulighed, at man ikke vil have disse Penge i den Form, men i en anden, og i en Form, man maaske fra konservativ Side anser for at være endnu værre end den, hvori det her foreslaas. Jeg kan derfor ikke skønne, at der er nogen Grund til, da det nu en Gang er nødvendigt at beholde en Skat, som kan give de Penge, her er Tale om, at gøre Skatten mere midlertidig end det, som ligger i Revisionsbestemmelsen, og jeg skal derfor anbefale, at man nøjes med den Midlertidighed, som ligger deri.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremhævede, at Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Skat burde gøres midlertidig, som foreslaaet i Underændringsforslaget, eller om man skulde skyde Spørgsmaalet om Midlertidigheden ud i det ubestemte, gøre Skatten til en maskeret permanent Skat, først og fremmest maa afgøres ved at undersøge, hvorledes Skatten har virket i den Tid, den har eksisteret. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Korsgaard, om han virkelig finder, at denne Skat fra et konservativt Synspunkt har virket tilfredsstillende i den Tid, den har eksisteret, naar Forholdet er det, at denne Skat, som afkaster et Beløb paa op imod en Snes Millioner Kroner, Maaned for Maaned bæres med Halvdelen af Hovedstadens Befolkning og den anden Halvdel af det øvrige Land. Mener det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at en indirekte Skat af denne Art og med denne Virkning fra et konservativt Synspunkt virker skattemæssigt tilfredsstillende? Jeg tror ikke, man kan hævde det. Dernæst paastaar det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at der jo ikke er klaget, Publikum har jo ikke gjort Oprør mod denne Skat. Nej, for det danske Publikum er overordentlig godmodigt og taalmodigt, det er vant til at finde sig i mangt og meget, og det gør meget nødigt Oprør, naar det ikke er piskenødt til det, men at der skulde være Tilfredshed i det konservative Folkepartis Vælgerækker med denne Skat og denne Skatteform, tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Korsgaard er i Stand til at anføre noget som helst Bevis for. Jeg maa overhovedet hævde, at man bør gøre Loven tidsbegrænset, hvis man ikke mener, at denne Skat egner sig til at blive et fast Led i en Skatteplan, som vi dog en Gang før eller senere maa have —